

مهدی موعود در روایات اسلامی

فرزند امام حسن عسکری است

در شماره گذشته توضیح دادیم که زمره مخالفت با احادیث مهدی موعود اسلام بهیچتر از دولتی عالم متعصب اهل تشن یعنی ابن حرم و ابن خلدون اندلس سرچشمه گرفته است در پایان مقاله نیز تذکر دادیم که چون ابن دوش در قلم و دولت موعود اندلس (اسپانیا) سر میبرداند لذا دستخوش تمسید بدینی نیست بشبهه و تالیق اسلامی گشته و در نتیجه آن سخنان بی اساس را از خود بیاد گذارده اند ...

و گر نه احادیثی که در کتب معتبر اهل سنت و اجماع به مهدی آل محمد و ظهور وی و دولت جهانی او رسیده، آنقدر زیاد و صریح است که جای بحث و گفتگو برای کسی باقی نمیگذارد برای نمونه توضیح بدیم که حافظ ابو نعیم اصفهانی دانشمند نامی و عالیمقام اهل تشن، گذشته از روایات که در کتابهای مولی و دهوانده خود راجع به مهدی موعود روایت کرده یک کتاب مستقل بنام دار بعین و شمل، چهل حدیث صحیح و معتبر و مورد اتفاق علمای اهل تشن تحت چهل عنوان نوشته است همچنین کنهی شافعی در کتاب «البیان فی اخبار صاحب الزمان» ضمن بیست و پنج باب روایاتی از منابع اهل تشن درباره مهدی موعود اسلام نقل کرده و میگوید: «مطالب این کتاب را فقط از طرق و مدارک اهل تشن جمع آوری کرده ام تا استناد بان محکم تر باشد!»

فهرست عناوین روایات مهدی موعود

اکنون قسمتی از عناوین حدیث و ابواب حالب این دو کتاب را نقل میکنیم تا خوانندگان گامی در پند که حتی دانشمندان شیعه از این بالاتر درباره مهدی موعود با عبارت دیگر امام زمان خود سخن نگفته اند با این وصف جای تأسف است که سعد محمد حسن و قریب و جدی و احمد امین موضوع هدویت را عقیده خاصه شیعه وراده فکر ایرانی میدانند!

اینک عناوین احادیث و ابواب در کتاب نامبرده راجع به مهدی موعود اسلام

از نظر اعظم علمای اهل تسنن مهدی و از فرزندان فالنامه (ع) دختر پنجم است، مهدی بر گریه خدایت، مهدی از اولاد امام حسین است، مؤدیه پنجمین ظهور مهدی بعد از انقلاب اوضاع جهان، مهدی یکی از سروران بهشت است، مهدی بعد از پادشاهان مستقر می آید، نام مهدی، کنیه وی، دندانهای او، رنگ چهره وی، اندام برانده او، مشخصات قیامه او، خوی مهدی، بخشش او، عدالتش ظیروی، مهدی پیشوای شایسته است، مهدی به سنت پیوسته عمل میکند، مهدی در عجلت اسلام را تجدید میکند، رفاه و تنعم سلیمان در عسروی، حکومت جهانی مهدی، خلافت الهی او، با مهدی بیعت کنید، عیسی بن مریم پشت سر مهدی نماز میگرداند، مهدی عیسی نیست، مهدی دلها را با هم پیوند می دهد.

هنگامی که پای تعصب بمیان می آید!

بلوریکه در شماره ۵۵۴ خاطر نشان ساختیم احادیث مهدی و موعود اسلام بهین مقامین از مؤلفین روایان اهل تسنن در معتبرترین کتابهای حدیث آنان، از پیغمبر اکرم (ص) روایت شده بطوریکه میتوان گفت بعد از اصول اعتقادی و فرائض دینی کمتر موضوعی است که تا این حدود توجه اهل تسنن واقع شده باشد!

با این وصفی بنیم اسفندمین سری وقتتی چند از همفکران او، اخیراً از ترجمه تازمائی ساز کرده چون دیده اند تئیمان، مهدی و موعود اسلام را که این همه روایات در خصوص او وارد شده است، پیشوای دوازدهم خود میدانند، موضوع «مهدی و موعود» را نتیجه فکر ایرانیان دانسته اند گوئی موضوع مهدی تازگی دارد و مسوق هیچ سابقه ای نبوده است!!

حالب توجه اینست که اینان از یکطرف از قتل مشرقی مسیح یا یهودی گویا بیاد دارند که گفته است «مهدویت» ساخته فکر ایرانیان شیعی مذهب است، و اهل تشنه با آنان سر و کاری نیست، و از طرفی همان خاورشناس بیگانه تمام دلیل و برهان خود را در مسئله انکار مهدی بر اساس فکر این حرم اندلسی و این خلدون اسپیلی پی بربری میکند!

در مورد ترکیه اصولاً سابقتی از ظهور صفویه حتی از یکتون باین طرف در هیچ کتاب اهل تسنن نمی بینیم که اعتقاد به مهدی و موعود را ناشی از فکر ایرانیان دانسته باشد، بلکه روایان اخبار مهدی کسانی امثال عمر بن الخطاب و فرزندی عبدالله عمر، ابن عباس، عبدالله بن مسعود، حدیقه یمانی، ثوبان غلام عمر و سایر مؤلفین روایات اهل تسنن میباشند! از اینرو می بینیم این پندار - بی اساس بیشتر بواسطه نفوذ و پیشرفت تشیع در جامعه ایران سرچشمه گرفته که برخی از متعصبین عرب اهل تسنن و خاورشناسان که کار و تلاش باک به نشر اینگونه مطالب غیر عقلی نموده است، و

در واقع این نسبت ناروایش از هر چیز جنبه انشائی دارد و گرنه با هیچ یک از مدارک تاریخ و حدیث سازگار نیست.

موعود اسلام حجة بن الحسن العسکری است.

از مجموع روایات معتبری که در منابع و مدارک اهل تسنن آمده است، بخوبی استفاده میشود که «مردی از دودمان پیغمبر اسلام و امیر مؤمنان و زهرا دخت والا گهر پیغمبر (ص) که از نسل امام حسین علیه السلام میباشد، در بحرانی ترین ایام دنیا که جامعه بشری در زیر بار ظلم و ستم اللجان کاهن با آسمان می رود و نجات دهنده دادگری را از خداوند میخواهد با سر الهی آشکار گفته، و جهان را از مظالم بیادگران میرهاند، او ستمدیدهگان را آزاد و خدا پرستان و مردم نیکوکار را از یک زندگی آدام بچشی که تا آنروز حیان بخود ندیده است، بر خوردار می کند.

حالا اگر در میان آن همه روایات معتبر چند حدیث بهمیم و ناماً نوس و مخالف با مضامین روایات معتبر وجود داشته باشد، چنانکه در نظار این مورد میگوئیم قابل اعتنا نیست و از درجه اعتبار ساقط است.

در شماره ۳ گنیم که بالغ بر صد نفر از علمای واقع بین اهل تسنن تصریح کرده اند که این موعود بر یک کس جز پسر امام دوازدهم شیعیان نیست، حتی برخی از دانشمندان اهل تسنن کتابهایی با نام «الائمة الاثنی عشر» تألیف کرده رسماً از امام دوازدهم با نام و نام پدرش حضرت عسکری و مادر گرامیش و سال و محل ولادت آنحضرت سخن گفته اند.

در آن شماره گفتار شش تن از علمای معروف شیعی را با ذکر ماخذ نوشتیم و اینک برای اطلاع بیشتر خواننده گان بذكر گفتار چند نفر دیگر آنان مبادرت میورزم.

۱ - مورخ نامی عبدالملک عسیمی مکه متوفی سال ۱۱۱۱ در جلد چهارم و سبط النجوم الدوالی ص ۱۳۸ به ترتیب ذکر ائمه طاهرین مینویسد «امام محمد اله مهدی فرزند امام حسن عسکری بن علی النقی... بن حسین بن علی بن ابیطالب رضی الله عنهم اجمعین در روز جنبه نیمه شبان سال ۲۵۵ یا ۲۵۶ متولد گردید نام مادرش سیدل یا سوس و گفته اند فرجس بود است کنیه او ابوالقاسم، القاسم: حجت و خلف صالح و قائم... و منتظر و صاحب الزمان و «مهدی» است که از همه مشهورتر است، وقتی پدرش رحلت کرد او پنجساله بود»

۲ - شیخ عبدالله طبریزی شافعی در کتاب «الریاض الراهرة» فی فضل آل بیت النبی و عشرته الطاهره» نیز به ترتیب اسامی ائمه اطهار مینویسد: امام دوازدهم فرزند (حسن عسکری) محمد (بقیه در صفحه ۴۲)

میکردند چهار بچه از این ازدواج بوجود می‌آید که همه میمیرند **عبداللّه** او را طلاق میدهد، پدر و مادر هم او را بخت‌نهار نمیدهند، این سه‌ها غم‌نوعه او را بزرگ انتقام‌طلبانند، فکر خطرناکی در مغزش راه پیدا کرده، تصمیمی گیرد بچه‌های مردم را بزدود، و همین کار را می‌کند و سرانجام بزندان می‌افتد (۱)

بدین است که اگر شوهر بهر مان و محیط گرم خانوادگی بسیار میشد، در مقدمه‌های دردل نداشت امکان‌داشت کار بدین‌ها تکفید و بچیدن انتقام‌طلبانه اقدام نماید بنا بر این در جه اول در بر خورد باشکلات نیاید خود را، از بیم و از شکست‌ها و دشواری‌ها دچار رنج و ناراحتی روحی نگردیم، و اگر گرفتار رنج و غم شدم میبایست با مسائل گوناگون آنها را از بین برد و بیهوده غم‌ها را بر سر دیگران خالی نکرد.

(۱) و (۲) را ذکر شده‌ها (ص)

(بقیه از صفحه ۳۵)

قائم مهدی رضی الله عنه است که در میان ملت اسلام از پیغمبر و حدیث علی (رض) و سایر پدران بزرگوارش روایات سر بیخ‌در باره آورسیده است او را **المشتر** است که در خبر صحیح نوید داده شده، او پیش از آنکه ظهور کند دو غیبت داشت است.

۳ - این خبر مکی متوفی سال ۹۷۴ در عراق الحرقه صفحه ۱۲۴ مینویسد: ابو القاسم محمد الحجه، س‌وی بهدار پدرش پنج‌سال، دود را نساختن کرده‌کی تفاوت حکمت را با او آموخت او را قائم مشتر مینامند.

۴ - جمال‌الدین علاء‌الله متوفی سال ۱۰۰۰ در کتاب **فارس** تاریخ خراسان که بنام وزیر امیر علی شیر نوائی نوشته‌است، مینویسد: کلام در بیان امام دوازدهم محمد بن الحسن علیه‌السلام، تولد هم‌اکنون آن در درج ولایت در منتهی شهبان سنه ۲۵۵ در سامره اتفاق افتاد، مادرش به‌تلق با سوسن و قبل فرخس...

۵ - سلاح‌الدین سفدی سال ۷۶۴، در شرح **الدائرة بنقل** بی‌ابیع المودت شیخ سلیمان حقی، مینویسد: مهدی موعود امام دوازدهم از ائمه اثنی‌عشر است، اول آنها سیدنا علی است و آخر آنان مهدی رضی الله عنهم است.

۶ - شیخ الاسلام احمد جامی در قلمبه‌های که باین شعر ختم میشود.
عسکری نور دوحش آدم است و عالم است

عجوز يك مهدی سیه‌سالار در عالم کجاست!